ffiekantoor linkebeek 1
P 004769

kaaskrabber

GEMEENSCHAPSKRANT

DROGENBOS • JAARGANG 27 • NR 4 • NOVEMBER 2026
UITGAVE VAN GC DE MUSE EN VZW 'DE RAND'

bpost
PB- PP
BELGIE(N) - BELGIQUE



Eric Vander Oost: de nieuwe directeur van Palmyra

Vrijwilliger van de maand: Annie De Camps

Michel De Greef over zijn passie voor duiven

© Tine De Wilde



Drogenbos in beroep tegen vergunning windturbine

De Vlaamse Regering heeft een omgevingsvergunning toegekend voor de bouw van een windturbine van maximaal 220 m hoog, met een vermogen tot 6 megawatt op de site van chemiebedrijf Allnex. De beslissing komt er ondanks meer dan 200 bezwaren van omwonenden en negatieve adviezen van de gemeentebesturen van Drogenbos en Sint-Pieters-Leeuw.

Omwonenden vrezen geluidshinder, slaapverstoring, slagschaduw en een waardevermindering van hun woning. Ook de mogelijke gevolgen voor de veiligheid, dieren en de verspreiding van PFAS kwamen tijdens de openbare onderzoeken aan bod.

Meerwaarde en voorwaarden

In de beslissing erkent Vlaanderen dat de windturbine zichtbaar zal zijn, maar stelt het dat de mogelijke hinder niet opweegt tegen de energetische meerwaarde en de gunstige klimaatimpact van het project. Ook wijzen ze erop dat de omgeving al gekenmerkt wordt door industrie en infrastructuur, zoals de koeltoren, spoorlijnen en hoogspanningsverbindingen.

Aan de vergunning zijn wel voorwaarden verbonden. Na de ingebruikname moet een deskundige met geluidsmetingen nagaan of de wettelijke normen worden nageleefd. Daarnaast moet de installatie worden uitgerust met een systeem dat de turbine tijdelijk stillegt als de toegelaten slagschaduw bij woningen dreigt te worden overschreden. Ook in periodes waarin vleermuizen het actiefst zijn, moet het stilleggen voorkomen dat ze door de wieken worden geraakt.

Blijvende bezorgdheden

Voor Drogenbos volstaan die voorwaarden niet om de bezorgdheden weg te nemen. Samen met Sint-Pieters-Leeuw tekenen ze beroep aan bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Burgemeester Alexis Calmeyn (LB Drogenbos+) wijst vooral op de hoogte en de beperkte afstand tot woningen. ‘De minister keurde zelf nog een decreet goed dat stelt dat de dichtstbijzijnde woningen het best verder af liggen dan drie keer de hoogte van de windturbine. Dat zou hier neerkomen op 660 meter, maar in dit geval is het veel dichterbij’, zegt hij. De gemeente had alternatieven voorgesteld, maar die werden volgens Calmeyn niet aanvaard. Zo lag er een voorstel op tafel voor een andere locatie of voor de bouw van een zonnepanelenpark. (JS)

Telex

Heemkundige kring ijvert voor papiermuseum in watertoren

De heem- en geschiedkundige kring Sicca Silva wil dat de watertoren op de voormalige Catala-site behouden blijft. ‘Catala en Drogenbos zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. De watertoren is het enige restant na het verlies van de directeurswoning’, zegt voorzitter André Lerminiaux.

Na het faillissement en de sluiting van Catala in 2015 werden bijna alle fabrieksgebouwen gesloopt, behalve de watertoren en de neoclassicistische directeurswoning. Na verschillende brandstichtingen werd de directeurswoning eerder dit jaar toch afgebroken. Voor Sicca Silva maakt dat het behoud van de watertoren des te belangrijker. ‘We ijveren ervoor dat het gebouw niet alleen bewaard blijft, maar ook toegankelijk wordt’, vertelt Lerminiaux. ‘We stellen voor om het in te richten als een museum over de geschiedenis van de papier- en kartonnijverheid in de regio. Die werd vroeger gekenmerkt door de vele papiermolens. Het idee werd al afgetoetst bij de heemkundige kring van buurgemeente Beersel. Die ziet het zeker zitten. Ook de provincie is het project genegen.’

De toekomst van de toren

Het gebouw is niet juridisch beschermd als erfgoed. Toch wil projectontwikkelaar Futurn, die de site herontwikkelt, de toren een toekomst geven. ‘Onze wens is dat de watertoren een plek krijgt op de site’, zegt managing partner Frederik Baert. ‘Over de invulling is nog geen duidelijkheid. Als er een goedgekeurd plan is, moeten er uiteraard nog renovatiewerken gebeuren. Maar met de structuur van het gebouw zit het nog goed.’

Intussen zijn er al plannen voor de plek waar de gesloopte directeurswoning stond. ‘Op die plaats zullen we opnieuw iets bouwen met een gelijkaardig volume. Die zone ligt in woongebied, dus we opteren daar voor een residentiële invulling.’ (JS)

- *Na tien jaar heeft de lokale politie het gebouw op de hoek van de Brouwerijstraat en de Grote Baan verlaten. Sinds 1 september is de wijkpost gevestigd in het gemeentehuis. Inwoners kunnen er zonder afspraak terecht bij de wijkinspecteur voor vragen, informatie en klachten tegen onbekenden. Voor andere klachten verwijst de wijkinspecteur indien nodig door naar het kantoor in Sint-Genesius-Rode. De wijkpost is open op maandag, woensdag en donderdag.*
- *Gemeenteraadslid Chahrazad Elhalmadi verlaat de fractie van Alliance Francophone en zetelt voortaan als onafhankelijke in de gemeenteraad. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2024 behaalde ze 54 voorkeurstemmen. Daarmee veroverde ze een zetel, net als partijgenoten Nahyd Meskini en Laurence Doughan.*
- *Wie in Drogenbos in het weekend wil trouwen, kan dat niet meer elke zaterdag maar enkel op de eerste en derde zaterdag van de maand. De inperking is er gekomen omdat een zaterdagtrouw voor extra werk zorgt voor de diensten. Voor een ceremonie op die dag betaalde je trouwers sowieso al 200 euro. Trouwen op maandag, donderdag en vrijdag tussen 9 en 12 uur blijft gratis.*
- *De gemeenteraad keurde het bestek goed voor een studie- en architectuuropdracht voor de renovatie en nieuwbouw van de Nederlandstalige gemeenteschool. De opdracht wordt geraamd op 400.000 euro. Raadslid Steve Roobaert (GO1620) steunde het voorstel op voorwaarde dat ook de subsidiemogelijkheden voor energetische renovatie worden onderzocht.*
- *Inwoners van Drogenbos met een sterke lokale band krijgen vanaf 1 januari 2027 voorrang bij de toewijzing van sociale woningen. De gemeente voert samen met zes andere gemeenten een nieuw reglement in via Woonpunt Zennevallei. Kandidaten die minstens twintig jaar in de gemeente wonen, of er vóór hun achttiende minstens tien jaar verbleven, komen bovenaan de wachtlijst. Daarna volgen mensen die er minstens tien jaar wonen. Kandidaten zonder sterke lokale band komen pas later aan bod.*
- *De heraanleg van de Grote Baan ter hoogte van het kruispunt met de Broekweg zorgt voor veel extra verkeer in de Sterstraat en Kuikenstraat. De werken, die eind november afgerond zouden moeten zijn, begonnen met een valse noot. Op 26 augustus deed er zich een incident voor op de werf. Een kraan raakte een gasleiding, waardoor het kruispunt met de Verlengde Stallestraat en de afrit van de Ring enkele uren werden afgesloten.*
- *D’Ieteren Automotive opende langs de Grote Baan een showroom en werkplaats voor Bugatti, het Franse merk van exclusieve sportwagens. In de etalage is er plaats voor twee voertuigen. Er zullen ook zes exemplaren van de nieuwe Tourbillon, een model met maar liefst 1.800 pk en een prijskaartje van 4,6 miljoen euro, van eigenaar wisselen.*
- *Burgemeester Alexis Calmeyn sluit zich namens Drogenbos aan bij de burgemeesters van Halle-Vilvoorde die naar de rechtbank stappen tegen het Bindend Sociaal Objectief (BSO). Dat bepaalt hoeveel sociale woningen gemeenten tegen 2042 moeten realiseren. Drogenbos kreeg wel een vrijstelling voor twaalf woningen, maar vindt de regeling samen met 22 andere burgemeesters onvoldoende aangepast aan de situatie in de Vlaamse Rand.*
- *Een appartement huren in Drogenbos kostte in de eerste jaarhelft van 2026 gemiddeld 1.168 euro per maand. Dat blijkt uit de Huurbarometer van vastgoedorganisatie CIB en dienstengroep Korfine. Dat is een stijging met 2,9 procent tegenover de eerste helft van 2025. De huurprijzen in de gemeente liggen boven het Vlaamse gemiddelde van 943 euro per maand.*
- *De gemeentebesturen van Drogenbos en Sint-Pieters-Leeuw kwamen overeen dat inwoners van Drogenbos aan hetzelfde tarief kunnen zwemmen in het zwembad van het Wildersportcomplex in Sint-Pieters-Leeuw. (JS)*

Eric Vander Oost is de nieuwe directeur van Palmyra

‘Veel bewoners smeden hier hechte banden’

Met zijn aanstelling als de nieuwe directeur van woonzorgcentrum Palmyra keert Eric Vander Oost terug naar vertrouwd terrein. Zijn hele jeugd speelde zich af in Drogenbos. Hij wil van Palmyra een plaats maken die deel uitmaakt van de gemeenschap.


© TDW

Sinds afgelopen zomer mag Eric Vander Oost (54) zich directeur van woonzorgcentrum Palmyra noemen. Vooral zijn achternaam zal bij menige Drogenbossenaar een belletje doen rinkelen. ‘Mijn grootvader is nog directeur van de gemeenteschool geweest. Ik ben er zelf ook naar school gegaan, maar toen was hij al met pensioen. Ik heb mijn hele jeugd in Drogenbos doorgebracht.’

‘Mijn ouderlijk huis bevond zich in de Kerkstraat en later in de wijk Frankveld, al zijn mijn ouders daar een tiental jaar geleden vertrokken. Nu wonen ze in Halle, net als ik. Ze waren heel hun leven heel actief in het verenigingsleven in Drogenbos en hebben hier nog steeds goede contacten. Ik heb veel mooie herinneringen aan mijn jeugd in Drogenbos. Het is fijn om hier nu terug te keren, het voelt als thuiskomen. Sommige bewoners van het woonzorgcentrum heb ik zelfs nog gekend als kind.’

Een hart voor de zorg

Ook de zorgsector ligt Eric nauw aan het hart. ‘In een ver verleden was ik nog ambulancier voor het Rode Kruis. In heel mijn professionele carrière is altijd wel een link met de zorg geweest. Zo was ik bijvoorbeeld actief in de farmaceutische industrie. In 2002 heb ik een bedrijf opgericht gespecialiseerd in gezondheidscommunicatie. Zo werkten we mee aan campagnes van onder andere Kom op tegen Kanker en de Diabetes Liga. Zes jaar geleden kreeg ik de kans om mijn bedrijf over te laten. Een mooi moment om mijn loopbaan een nieuwe wending te geven. Ik ging toen aan de slag als hoofd marketing en communicatie van het UZ Brussel, een boeiende job die me veel heeft geleerd.’

> ‘Leerlingen van de gemeenteschool die spelletjes komen spelen met de bewoners: dat is mooi om te zien’

Toch voelde Eric dat het tijd was voor verandering. ‘In een beleidsfunctie heb je niet direct impact. Het duurt even vooraleer zo’n visienota zichtbaar is op het terrein. Ik wilde weer bezig zijn met het operationele. Als directeur sta ik nu weer echt in het veld en ga ik iedere dag naar huis met het gevoel dat ik een verschil heb gemaakt. Door bijvoorbeeld een technisch probleem mee op te lossen of door voor voldoende personeel te zorgen als iemand uitvalt. Mijn ervaring in de communicatiewereld komt zeker van pas. Als directeur is het cruciaal om goed en transparant te communiceren: met het personeel, de bewoners, de familie ...’

Oog voor de buitenwereld

‘Een woonzorgcentrum mag geen eiland zijn, maar moet deel uitmaken van de gemeenschap. Ik zie een woonzorgcentrum echt als een open huis. Mijn voorgangers hadden al activiteiten op poten gezet om mensen van buitenaf naar hier te krijgen en om onze bewoners naar buiten te krijgen. Onlangs nog zijn leerlingen van de Franstalige gemeenteschool hier spelletjes komen spelen. De leerlingen van De Wonderwijzer komen binnenkort langs. Met ondersteuning van het FeliX Art & Eco Museum organiseren we workshops, zowel hier als in het museum zelf. Ook de contacten met de verenigingen zijn goed. Voor de bewoners is het belangrijk om verbinding te blijven maken. Dat is goed voor zowel geest als lichaam.’

Mooie jaren voor de bewoners

Met 120 kamers en 40 assistentiewoningen is Palmyra een groot woonzorgcentrum. ‘We zitten helemaal vol. We zijn het enige woonzorgcentrum in de gemeente, al hebben we ook bewoners uit andere gemeenten. We werken goed samen met de sociale diensten van ziekenhuizen uit de omgeving. Zo vangen we bijvoorbeeld ook ouderen op die na een val of operatie in het ziekenhuis zijn beland en te goed zijn om daar



te blijven, maar toch niet terug naar huis kunnen.'

De redenen waarom ouderen hun intrek nemen in een woonzorgcentrum zijn volgens Eric uiteenlopend. 'Sommige mensen kiezen relatief jong voor een woonzorgcentrum of assistentiewoning. Zo zijn er koppels bij wie de ene partner een zorgnood heeft en de andere partner ervoor kiest om mee te verhuizen. Ook zijn er senioren die plots alleen vallen en liever niet in hun woning blijven. Dat zijn vaak de bewoners die hier nog een heel sociaal netwerk uitbouwen en actief zijn. Ze spelen hier bijvoorbeeld samen met de kaarten, maken een mooie wandeling in het natuurdomein achter ons huis of gaan samen op uitstap. Zij spenderen hier nog veel mooie jaren.'

'Het idee dat een woonzorgcentrum een sterfcentrum is, klopt dus niet. Veel bewoners stellen het nog jaren goed en leven hier nog heel gelukkig en bewust. Natuurlijk zijn er ook mensen die snel achteruitgaan. Ook voor hen willen we zo goed mogelijk zorgen in de laatste fase van hun leven. Zo genieten ook mensen met dementie van hun tijd hier, maar dan op een andere manier.'

Dat de kostprijs voor zo'n verblijf niet te onderschatten is, beseft Eric maar al te goed. 'Je hebt als bewoner of als familie beter wat geld gespaard. We zijn een privéorganisatie en hangen niet af van een lokaal bestuur. Waar nodig proberen we samen te werken met bijvoorbeeld het OCMW.'

Een gepassioneerd team

'Ik kom elke dag met plezier werken. Het was fijn om vast te stellen dat hier een gemotiveerd en gepassioneerd team aan de slag is. Veel van hen draaien hier al jaren mee, een goed teken. Voor sommige woonzorgcentra is het niet makkelijk om over voldoende personeel te beschikken, maar dat is hier niet het geval. En als er dan eens iemand vertrekt, vinden we snel iemand nieuw. Bij de aanstelling van nieuwe medewerkers hechten we veel belang aan hun basiskennis Nederlands. Iedere bewoner moet in zijn moedertaal geholpen kunnen worden. Dat is een basisvoorwaarde voor kwalitatieve zorg, want een zorgnood druk je toch het best uit in je eigen taal of een taal die je goed machtig bent.'

Jelle Schepers

doorlopend
Dansen bij DoSiDo
DoSiDo
Ook dit seizoen kunnen jong en oud zich uitleven tijdens de verschillende danslessen van DoSiDo. Van pre-dans en hiphop tot jazz, commercial en dance workout. Iedereen met zin om te dansen is welkom!
info en inschrijvingen: info@dosido.be of www.dosido.be

zondag 8 november
Repair Café
Repair Café
Tijdens het Repair Café herstellen we samen spullen die je anders misschien zou weggooien. Iedereen is welkom, ook als je gewoon zin hebt in een kopje koffie of thee en een gezellige babbel. Ook elektrische toestellen die je niet meer gebruikt en kleding die nog bruikbaar en netjes is, zijn welkom!
13 uur – Zaal 'de Regenboog'
gratis
info: repaircafedrogenbos@outlook.com

vrijdag 4 december
Eindejaarsreceptie
Cultuurraad Drogenbos
Iedereen is weer welkom tijdens de jaarlijkse eindejaarsreceptie van de Cultuurraad van Drogenbos. Wij trakteren op een hapje en een drankje, om samen te klinken op het afgelopen jaar. Welkom vanaf 19 uur, in de Gemeentelijke Feestzaal in Drogenbos.
19 uur – Gemeentelijke Feestzaal Drogenbos
gratis
info: info@demuse.be

zondag 13 december
Repair Café
Repair Café
Tijdens het Repair Café herstellen we samen spullen die je anders misschien zou weggooien. Iedereen is welkom, ook als je gewoon zin hebt in een kopje koffie of thee en een gezellige babbel. Ook elektrische toestellen die je niet meer gebruikt en kleding die nog bruikbaar en netjes is, zijn welkom!
13 uur – Zaal 'de Regenboog'
gratis
info: repaircafedrogenbos@outlook.com



Servies pimpen en bloemschikken met Femma

De afgelopen maanden vierde Femma de creativiteit, met workshops servies pimpen en bloemschikken. In de Kringloopwinkel, de Action en in de kasten thuis werden de beste servies-stukken verzameld, om ze vervolgens te pimpen met het materiaal dat lesgeef-ster Nele had meegenomen.

Bloemschikken is een vaste waarde bij Femma. Opnieuw wist lesgeefster Jolien te verrassen met een prachtig bloem-stuk! (red.)



zaterdag 19 december
Kerstconcert Serenata
Serenata
Samen met het koor Sing&Smile uit Sint-Agatha-Berchem brengt Serenata een gevarieerd concert vol prachtige kerstmelodieën in de Verrijzeniskerk in de Palokestraat te Molenbeek. De opbrengst gaat naar Kiwanis Dilbeek, dat sociale initiatieven ondersteunt, met bijzondere aandacht voor kinderen.
Verrijzeniskerk Molenbeek
info: Facebook 'Serenata' of Myriam Claessens – 0475 36 97 08 – koorserenata@gmail.com

Kermiszondag met de Cultuurraad

Zondag 25 oktober was het weer kermis in Drogenbos! Meer dan 30 mensen tekenden present na de uitnodiging van de Cultuurraad. Ondanks de renovatiewerken konden we toch verzamelen in het FeliX Art & Eco Museum, waarvoor veel dank aan de directie.

De koffie stond warm, de taart was gesneden en de spelende mens werd verwend met een toffe quiz. Die we zoals altijd allemaal wonnen. Afsluiten deden we met kramiek en ballekes. Zo werd de feestelijke kermiszondag weer een succes! (AL)



Annie De Camps
Vrijwilligster bij de hoeve van Felix De Boeck

Wie met Annie De Camps door de hoeve van Felix De Boeck wandelt, voelt meteen hoezeer deze plek haar raakt. "Voor mij heeft deze plek niet alleen iets nostalgisch, maar ook iets magisch. En dat stukje magie probeer ik door te geven."

Drie dagen per maand laat Annie bezoekers kennismaken met Felix De Boeck, niet alleen als schilder, maar ook als boer. 'Ik vind het fascinerend hoe hij die twee werelden wist te combineren. Tijdens de week leidde hij het leven van een boer, terwijl hij zich op zondagnamiddag volledig aan de schilderkunst wijdde. Vanuit zijn atelier in Drogenbos bouwde hij een indrukwekkend oeuvre op. Dat maakt hem voor mij ook heel menselijk. Hij bewijst dat je niet in een grootstad hoeft te wonen om een groot kunstenaar te worden.'

Kinderen leren kijken naar de natuur

De boerderij van Felix roept bij Annie heel wat herinneringen op. Ze groeide zelf op in een boerengezin met 13 kinderen en herkent veel in de manier waarop Felix en zijn vrouw Marieke leefden. 'Mijn ouders hadden, net als Felix, hun eigen boerderij. Ze moesten bijna niets in de winkel kopen. Wij hadden onze eigen kippen, koeien en varkens, en teelden onze groenten. De band tussen mens en natuur was sterk. Dat is iets wat ik ook aan kinderen wil meegeven. Vandaag beleven ze de wereld grotendeels via schermpjes. Ik wil hen tonen hoeveel schoonheid de natuur die ons omringt te bieden heeft. Daarom trek ik graag met hen naar buiten. Ik wil hen laten stilstaan bij de kleuren en de wonderen van de natuur, zodat ze die met eigen ogen kunnen ontdekken. Zo begrijpen ze ook beter waar Felix De Boeck zijn inspiratie vandaan haalde.'

Wat Felix De Boeck volgens Annie met zijn schilderijen wilde vertellen? 'Daar bestaat geen pasklaar antwoord op. Iedereen mag er iets anders in ontdekken. Dat maakt kunst net zo boeiend.'

Samen pizza maken

Annie vertelt vol enthousiasme over de mooie momenten die ze met kinderen op de hoeve beleeft. 'Ik kan enorm genieten wanneer ik de kinderen zelf iets zie maken. Zo bakken ze soms pizza's in de buitenoven van de boerderij. Het is geweldig om te zien hoe ze daarin opgaan en met zoveel toewijding aan de slag gaan. Hun gezichtjes spreken boekdelen: wauw, dit heb ik helemaal zelf gemaakt! Dat maakt die pizza's natuurlijk extra lekker. Wat ik ook zo mooi vind, is dat elk kind er zijn eigen creativiteit in kwijt kan. Geen enkele pizza is hetzelfde. Op zulke momenten besef ik dat een museum niet alleen over kunst en geschiedenis gaat, maar ook over samen creëren en samen beleven.'

Annie is intussen 71 jaar. Of ze dit vrijwilligerswerk nog lang wil blijven doen? Daar hoeft ze niet lang over na te denken. 'Het vrijwilligerswerk op de hoeve en de bridgesessies met vrienden zijn de dingen die ik het liefst doe. Ik krijg er zoveel voor terug: de glimlach op iemands gezicht, de verwondering wanneer mensen het levensverhaal van Felix ontdekken... Ik blijf dit doen, zolang ik kan.'

Nathalie Dirix



© TDW

Michel De Greef, duivenmelker uit Drogenbos

‘Duiven keren terug omdat ze verknocht zijn aan iets of iemand’

De laatste duivenmelker in Drogenbos is verdwenen. Maar net op de grens, in de Dachelenbergstraat in Beersel,, houdt Michel De Greef de sport nog in ere. Geboren en getogen in onze gemeente vertelde hij ons alles over zijn passie voor duiven.

‘Ik ben geboren in mijn ouderlijk huis, in de Sterstraat 37 boven café Moderne. Ik heb tot mijn dertiende in Drogenbos gewoond en ben hier tot mijn veertiende naar school gegaan. Daarna heb ik in Alsemberg mijn A3 techniek behaald en heb ik tot 1973 gewerkt in de ACEC in Drogenbos. Daarna werkte ik in Ukkel als verantwoordelijke van de kerkhoven. Mijn sociale leven heeft zich altijd in Drogenbos afgespeeld.’

Van vader op zoon

‘Mijn vader had een duivenkot met ongeveer dertig duiven. Dat was niet veel, want destijds was duiven houden een dure hobby. Met acht kinderen in huis waren er bovendien andere prioriteiten. Maar op donderdagnamiddag waren we vrij van school en dat was het moment waarop de prijsduiven aankwamen uit Quiévrain. Ik moest ze in het oog houden, want mijn vader moest werken. Hij was geen grote speler, integendeel, de duiven speelden met hem!’

‘Vanaf mijn zevende hielp ik mijn vader ook met het onderhoud van het duivenkot. De duiven hebben mij sindsdien nooit meer losgelaten. Vanaf mijn veertiende ben ik met mijn eigen duiven beginnen te spelen. Momenteel heb ik er een tachtigtal. In Drogenbos waren destijds drie bekende clubs: La Féroce, Trois Pigeons en de Gulden Duif, waar we de duiven konden inzetten voor de wedstrijden. Ook Beersel had verschillende clubs, maar na het sluiten van café Camping blijft er nog maar één club over. Er zijn ongeveer vijftig leden, maar die spelen ook niet allemaal: De Ware Vrienden Der Verre Drachten (WVDVD) in café De Oude Pruim op de Ukkelse Steenweg.’

Over de duiven

‘Duiven zijn fantastische vogels. Sommige spelers koppelen duiven om kampioenen te kweken, maar dat is niet mijn ding. Het blijft een hobby en ik zie mijn vogels graag. Op een bepaald moment laat ik mijn doffers (de mannetjes) wel bij de duivinnen (de vrouwtjes) en vormen ze zelf koppels. Na het paren maken ze een nest met wat ze in de

natuur vinden. Daarin legt het vrouwtje twee eitjes. Die worden uitgebroed en de jongen worden vervolgens gevoed door beide ouders. Er zijn twee broedperiodes: begin februari en begin november.'

'Als de jongen 22 tot 28 dagen oud zijn, verlaten ze het nest en gaan ze hun eigen weg. Vanaf drie maanden begint hun opleiding. We laten ze uitvliegen om de omgeving te leren kennen. Daarna lossen we ze vanop een steeds grotere afstand: eerst 5 km, dan 10 en daarna 20 tot 30 km verderop. De meesten keren terug naar het hok. Zo leren ze de weg naar huis kennen, zodat ze later eerst vanaf Quiévrain (60 km), dan vanaf Noyon (160 km) en de beste zelfs vanaf Barcelona naar huis kunnen vliegen. Ze kunnen langer dan 36 uur aan een stuk vliegen. Hoe ze de weg vinden en waarop ze zich oriënteren blijft een raadsel.'

'Het is een hobby die veel tijd vraagt, maar die ook veel vriendschap oplevert'

'Terug naar huis komen is een eigenschap van de vogels. Soms omdat ze hun partner terug willen zien, maar soms ook omdat ze verknocht zijn aan iets of iemand. Zelf had ik ooit een duif die echt bij mij wilde zijn: als ik in de buurt kwam, kwam ze op mijn schouder zitten en ging ze overal met me mee. In huis, in de auto, onderweg. Duiven zijn ook heel slimme vogels. Ze weten maar al te goed wanneer ik naar het hok kom om hen eten te geven. Ze kennen mij.'

De wedstrijden

'Alles begint met opleiding en selectie: welke duif is te motiveren, hoe goed zijn de ouders, welke goede eigenschappen heeft de vogel, hoe trouw is hij … Zodra de selectie is gemaakt, investeren we veel energie in de opleiding: hen leren de weg naar huis terug te vinden. Zodra ik weet welke duiven de juiste kwaliteiten hebben, kan ik met hen deelnemen aan wedstrijden.'

'In het lokaal worden de duiven ingecheckt en in een grote mand met ongeveer twintig duiven gestoken, uiteraard met eten en drinken. Daarna gaan ze op de vrachtwagen, richting de losplaatsen. We betalen inschrijvingsgeld (tussen 1 en 3 euro, naargelang van de afstand) en wedstrijdgeld dat beperkt is voor onze duiven. Ga je nationaal of internationaal spelen, dan wordt het een ander verhaal. Je kan spelen in verschillende categorieën. Bijvoorbeeld op snelheid: dan worden de duiven vrijdag ingekorfd en zaterdag gelost op korte afstand. Je kan ook spelen op 'halve fond' (donderdag inkorven en een vlucht van 200 tot 400 km), op 'fond' (woensdag inkorven en een vlucht van 600 tot 800 km). De kroon op het werk is Barcelona: de duiven worden zondag ingekorfd en komen de zaterdag nadien aan na een vlucht van meer dan 1.000 km.'

'Elke duif draagt een ring. Die krijgen ze bij de geboorte en blijft heel hun leven rond de poot. Het is hun identiteitsbewijs. De prijsduiven krijgen vandaag allemaal een chip aan de andere poot. Alle inschrijvingen en aankomsten gebeuren elektronisch. Zodra de duif over de antenne (een plaat aan de ingang van mijn hok) komt, wordt ze geregistreerd. De tijd van de constateur, waar de duivenmelker zo snel mogelijk de ring van de vlucht in moest steken, is voorbij. Op de computer kunnen we vandaag alle uitslagen nakijken.'

De waarde van vriendschap

'Er valt niets te verdienen met de duiven. Om te beginnen heb je goede duiven nodig en dat vraagt kennis en ervaring, maar ook passie, geluk en kapitaal. Als je dan al iets zou winnen, moet je daar al je kosten van betalen: inentingen, eten, de inschrijving, de inzet bij de vlucht … En dan hebben we het nog niet over de consumpties in het duivenlokaal en de traktaties voor vrienden en de vrijwilligers van de inschrijving. Het blijft een mooie hobby die veel tijd vraagt, maar vooral voor veel vriendschap zorgt. Niet alle hobby's moeten geld opbrengen.'

'Het aantal duivenliefhebbers wordt steeds kleiner, de meesten zijn ook gepensioneerd. Twintig jaar geleden dachten ze dat de sport het niet zou overleven, maar ze bestaat toch nog steeds. Jammer genoeg heb ik geen opvolging in de familie en zal er als ik stop weer een duivenmelker minder zijn in onze regio. Jammer, want het is echt een fantastische hobby.'

André Lerminiaux

ETYMOLOGIE:
Een duivenmelker is iemand die duiven houdt om er geld mee te verdienen zoals een koe of geit melken.

In het dialect van Drogenbos wordt hij 'duivenchapper' genoemd.

dinsdag 17 november
Ontmoetingsproject voor 55-plussers
Kaart- en spelnamiddag
ONTMOETING
14 uur – GC de Moelie
Zin in een gezellige namiddag? Kom naar de Moelie om een kaartje te leggen, een gezelschapsspel te spelen of gewoon een fijne babbel te slaan. De Moelie zorgt voor een drankje. Deelname is gratis, maar vooraf inschrijven is verplicht.
gratis

donderdag 19 november
Ik durf in het Nederlands
Workshop: macramé engelen maken
TAALATELIER
18-20 uur – GC de Muse – FeliXart & Eco Museum
Wil je je Nederlands oefenen in een gezellige en creatieve sfeer? Tijdens deze workshop leer je op een speelse manier de taal terwijl je macramé engelen maakt. Samen oefenen we Nederlands en ga je met een zelfgemaakt werkje naar huis.
i.s.m. Nany Vanille
gratis

vrijdag 20 november
The Billy Joel Experience
Billy Joel Tribute
MUZIEK
20 uur – GC de Moelie
Piano Man, She's always a woman, Uptown Girl, Goodnight Saigon en ga maar door ... Stuk voor stuk klassiekers die zich in ons collectieve geheugen hebben genesteld. Goed idee om dat indrukwekkende lijstje in een nieuwe theatershow vorm te geven, vonden de mannen van The Billy Joel Experience. Dit is een staand concert + bar.
prijs: 22 euro (basis),
10 euro (-26)

vrijdag 27 november
Gamebeek
Samen delen we de magie van het gamen!
SPEL
15.30-18 uur (8-13 jaar),
19-22 uur (14+) – GC de Moelie
GC de Moelie verandert in een dynamische gameroom. Ontdek de nieuwste games en retroklassiekers op verschillende consoles en schermen, met indrukwekkende projecties, coole lichten en muziek. Pc-gamers kunnen hun eigen laptop meebrengen. Kom samen met vrienden of familie gamen!
gratis

donderdag 3 december
Ik durf in het Nederlands
Workshop: kerstballen met strass versieren
TAALATELIER
18 uur – GC de Muse - FeliXart & Eco Museum
Wil je je Nederlands oefenen maar durf je niet? Samen doen we het gewoon! Tijdens deze creatieve workshop versieren we kerstballen met strass en oefenen we op een speelse manier Nederlands. Fouten maken mag! Je gaat naar huis met een feestelijke kerstdecoratie.
i.s.m. Nany Vanille
gratis

donderdag 10 december
Ik durf in het Nederlands
Workshop: natuurlijke kerstkransen maken
TAALATELIER
18 uur – GC de Muse - FeliXart & Eco Museum
Wil je je Nederlands oefenen maar durf je niet? Samen doen we het gewoon! Tijdens deze creatieve workshop maken we natuurlijke kerstkransen en oefenen we op een speelse manier Nederlands. Fouten maken mag! Je gaat naar huis met een zelfgemaakte kerstdecoratie.
i.s.m. Nany Vanille
gratis



zondag 15 november
Kunstendag voor Kinderen
WORKSHOP/FAMILIE
10-16 uur – GC de Boesdaalhoeve

Ook dit jaar slaan GC de Boesdaalhoeve, GC de Moelie, GC de Muse en CC de Meent de handen in elkaar voor de 'Kunstendag voor Kinderen'. Een dag vol kunst beleven, ontdekken én maken voor de hele familie!

- In theatervoorstelling PLAK (2+) kleeft Het WOLK een eigen wereldje aan elkaar. Stuk bestaat niet en kapot kan weer gelijmd worden.
- Tijdens 'Plakkers', de speelse installatie van Het WOLK, kunnen kleine en grote kunstenaars zelf plakken en creëren.
- Ook tijdens de creatieve workshops voor en/of na de voorstelling kan je knippen, kleven, experimenteren en je fantasie de vrije loop laten.

prijs: 14 euro (basis), 10 euro (-26 jaar),
12 euro (groepstarief)

TICKETS EN INFO
GC de Muse, Kuikenstraat 4, 1620 Drogenbos
info@demuse.be • Tel. 02 333 05 70 • www.demuse.be
OPENINGSUREN ONTHAAL: di van 9 tot 12.30 uur, woe van 9 tot 12.30 uur en van 13.30 tot 17 uur, vr van 9 tot 12.30 uur

TICKETS EN INFO
GC de Moelie, Sint-Sebastiaanstraat 14, 1630 Linkebeek
info@demoelie.be • Tel. 02 380 77 51 • www.demoelie.be
OPENINGSUREN: ma van 13.30 tot 17 uur, di, do van 9 tot 12.30 uur en van 13.30 tot 17 uur en op wo van 9 tot 13 uur, vr van 9 tot 12.30 uur

Meer info over NL : www.demuse.be/nl/taaliconen



Terugblikken op een geslaagde jongerendag

Op 24 oktober sloegen de Moelie en de Muse de handen in elkaar voor SPOT!, een dag vol activiteiten voor jongeren vanaf 14 jaar. Van gamen en zelf pizza's maken, tot je helemaal uitleven in de rage room: er viel van alles te beleven!

De gevel van Muse 2 kreeg ook een stevige makeover. Heb jij hem al gespot? (red.)





Brandoefening in het FeliX Art & Eco Museum

Op woensdag 28 oktober kwamen de vrijwilligers van het museum samen om deel te nemen aan een brandoefening. Rik Rommens, tentoonstellingscoördinator:
'In januari werden we geconfronteerd met een kleine brand. De evacuatie van de bezoekers en vrijwilligers verliep vlot. Toch beschouwden we dit incident als een wake-upcall en een goede aanleiding om extra aandacht te besteden aan brandveiligheid en brandoefeningen. Daarom besloten we een opleiding voor onze vrijwilligers te organiseren. Daarvoor deden we een beroep op Somatifei. Zij kwamen ter plaatse een opleiding brandbestrijding in het museum geven.'

Alle vrijwilligers present
Maar liefst vijftien vrijwilligers namen deel aan de opleiding, die zowel een theoretisch als een praktisch luik omvatte.'De deelnemers waardeerden vooral de praktische tips rond brandbestrijding. Die kunnen ze niet alleen in het museum, maar ook thuis toepassen. Bovendien draagt zo'n opleiding bij aan een groter bewustzijn rond brandveiligheid binnen de groep. Dat is altijd mooi meegenomen.'

'Het was ook fijn om al onze vrijwilligers nog eens samen te zien. Door de werkzaamheden in het museum was dat ook weer een tijdje geleden. We kijken volop uit naar de heropening, die de komende maanden gepland staat.' (ND)

FeliX Art & Eco Museum 'veilt' De Collecties van Felix De Boeck

Mensen maken het museum

Dit najaar kan je in het FeliX Art & Eco Museum terecht voor kijkdagen ter voorbereiding van de participatieve expo rond de nalatenschap van Felix De Boeck. Het publiek geeft de expo, die in 2027 te zien is, mee vorm.

Op 11 juli 2027 opent in het FeliX Art & Eco Museum de grote tentoonstelling 'De Collecties', rond de volledige nalatenschap van schilder-boer Felix De Boeck. De Boeck (1898-1995) was als kunstenaar een pionierende modernist, maar leefde en werkte ook als boer in zijn hoeve en op zijn erf in Drogenbos.

Juist omdat het werk van De Boeck zijn hele leven en denken beslaat, spreekt het museum van 'De Collecties'. Meteen ook de titel van de grote tentoonstelling waarmee we volgend jaar met een frisse blik naar die nalatenschap kunnen kijken en waarmee de heropening van het verbouwde museum feestelijk wordt ingekleurd.

Het publiek als curator

Uniek is dat FeliX Art & Eco Museum voor de samenstelling van de tentoonstelling 'De Collecties' de bezoekers uitnodigt om die collecties te waarderen. Daarvoor is een participatief traject uitgewerkt in de vorm van kijkdagen, die worden afgesloten met een heuse veiling. 'We willen deze tentoonstelling niet top-down samenstellen, maar een publiek waarderingsonderzoek doen', zegt Gudrun Dewilde van FeliX Art & Eco Museum. 'De hamvraag is: wat maakt iets waardevol, en voor wie? Aan onze bezoekers om hierover hun stem uit te brengen.'

Om zoveel mogelijk bezoekers te bereiken, levert het museum extra inspanningen. Dewilde: 'Iedereen krijgt voor de kijkdagen en de veiling sowieso een uitnodiging via de nieuwsbrief. Veel scholen komen, maar evengoed culturele verenigingen en individuele bezoekers. Het gaat dus heel breed, met een extra focus op mensen die een band hebben met het museum, zoals de Vrienden van Felix De Boeck vzw, of mensen van Drogenbos die hem nog gekend hebben.'

Van klompen tot vroeg abstract werk

Al die geïnteresseerden zullen 100 kunstwerken, erfgoed- en natuurelementen kunnen waarderen. 'Dat gaat van brieven van Felix tot een vroeg abstract werk, van klompen tot koeien, van curiosa uit de hoeve tot preciosa uit de bibliotheek van De Boeck, van zijn bakoven tot zijn testament. We volgen dus de leidraad uit het testament van Felix, waarin letterlijk en uitdrukkelijk staat dat ook zijn leefomgeving integraal deel uitmaakt van zijn collecties. De preselectie is het werk van een brede groep van betrokkenen, kennissen en experten, en is zo goed als rond. Elk item krijgt tekst en uitleg om het te situeren.'

Voor de waardering van die honderd items worden aan het publiek een aantal criteria aangereikt, waarbij de financiële waarde helemaal bijkomstig is. 'De kunstwerken worden ook niet enkel esthetisch beoordeeld, maar in relatie tot landschap en gemeenschapsvorming. Het gaat om historische, emotionele, artistieke, maatschappelijke, ecologische, biografische en folkloristische waarden. Individuele voorkeuren spelen natuurlijk een rol, maar het belangrijkste criterium is welk kunstwerk, erfgoed- of natuurelement het meest gemeenschapsvormend is.'

Met Felix-munt

De kijkdagen gaan door in het museum, van 7 december tot 9 januari. 'Bezoekers kunnen de selectie van honderd elementen al een eerste keer waarderen. Zo wordt dan de ranking en de volgorde bepaald voor de veiling, waar bieders de definitieve waarde(n)bepaling vastleggen.'

Waarderen en bieden kan met letterlijk met centjes, want het museum voorziet een fictieve munteenheid, een 'Felix-munt', waarvan iedere deelnemer er een beperkt aantal krijgt. De feestelijke veiling - met taart en geuze - gebeurt ook onder leiding van echte veilingmeester. Op basis van de resultaten van de veiling stelt Felix Art X dan uiteindelijk de tentoonstelling 'De Collecties' samen. Met de hoogst gewaardeerde 'topobjecten', die telkens gecontextualiseerd worden met andere, verwante elementen uit de nalatenschap van De Boeck. Dewilde: 'De Collecties is dus geen klassieke tentoonstelling, maar toont ook het proces van waardetoekenning zelf. Zo maken we zichtbaar wat meestal onzichtbaar blijft: dat waarde ontstaat in onderlinge relatie: de relatie tot ons publiek, tot specialisten, tot gemeenschappen, tot vandaag.'

De expo loopt van 11 juli tot het eind van het jaar, maar het participatieve proces blijft nadien de basis om op lange termijn de wisselende presentatie van de vaste collecties van het museum

inhoudelijk te sturen. Want na de grote tentoonstelling blijft telkens een deel van de vaste collecties te bewonderen in het museum, naast de tijdelijke tentoonstellingen. ‘Het hele project heeft dus een duurzaam resultaat op basis van de keuze van bezoekers.’

Michaël Bellon

‘We maken zichtbaar wat meestal onzichtbaar blijft: dat waarde ontstaat in de relaties tot ons publiek, specialisten, gemeenschappen en vandaag’

‘Individuele voorkeuren spelen een rol, maar het belangrijkste criterium is hoe gemeenschapsvormend iets is’



© FC

Openleggen Molenbeek leidt tot masterplan voor Huizingen

In het provinciaal domein van Huizingen zijn ze begonnen met het openleggen van de Molenbeek. Die moet opnieuw overal zichtbaar worden. Het is het sluitstuk van de werken aan de Molenbeek die eerder al in Sint-Genesius-Rode en Beersel plaatsvonden in het kader van de landinrichtingsplannen van de Vlaamse Landmaatschappij.

Werken aan de Kwadebeek-vallei, de Gevaertvijver, de Alsembergse beemd en op andere plaatsen gaven de Molenbeek stroomopwaarts al veel meer ruimte. In de plannen stond ook een voorstel om de Molenbeek in het provinciaal domein van Huizingen weer aan de oppervlakte te brengen, en dat gebeurt nu.

'Over een traject van ongeveer 300 meter brengen we de waterloop opnieuw bovengronds in een natuurlijke, meanderende bedding', zegt bevoegde gedeputeerde Bart Nevens (N-VA). 'We creëren er winter- en zomerbeddingen. De oevers worden zacht hellende, natuurlijke oevers en we halen de beek uit haar keurslijf. Er komen aanplantingen om de biodiversiteit te verbeteren.'

Bredere visie

'De beek wordt een buffer en we zorgen ervoor dat er ook altijd water in de beek zal staan. Bij hevige regenval wordt het overtollige water tijdelijk gestockeerd en vertraagd afgevoerd. Zo verhogen we de buffercapaciteit en beperken we het risico op wateroverlast. De open beek zal meer water kunnen bergen en de verhoogde kwaliteit van het water biedt meer mogelijkheden voor nieuwe leefgebieden voor fauna en flora en dus voor meer biodiversiteit. Daarnaast krijgen we uiteraard een aantrekkelijker en groener landschap waar water opnieuw zichtbaar wordt. Later komt er een waterspeellandschap waar kinderen zich kunnen uitleven.'

> 'De beleving van het provinciedomein zal veranderen'

Het openleggen van de Molenbeek zal een heel ander beeld geven aan het provinciedomein. De werken aan de Molenbeek passen in een bredere visie voor het provinciedomein, waarbij erfgoed, natuur en recreatie sterker met elkaar verweven worden.

'Daarom gaven we de opdracht om een algemene toekomstvisie uit te werken voor Huizingen. Waar willen we naartoe met het domein, het kasteel, de rotstuin, de nieuwe Molenbeek en het waterverhaal? Welk doelpubliek willen we aantrekken? Vanuit het Team Vlaamse Bouwmeester stelt een ontwerpteam een masterplan op voor heel het provinciedomein. Het park moet meer doorwaadbaar worden voor wandelaars, fietsers en andere recreanten en het kasteel krijgt een nieuwe bestemming.'

Betalend of niet?

‘De rotstuin van Expo 58 is helemaal heringericht met een informatiepunt. We hebben daar een erfgoedwandeling en een rotstuinwandeling gecreëerd. Er loopt ook een project om de vroedmeesterpad opnieuw te introduceren. Over de bestaande sportterreinen moeten we durven na te denken en we moeten eventueel op een ander concept durven te mikken. Kortom: de beleving van het domein zal veranderen. Het masterplan zal ook uitwijzen of de toegang tot het domein betalend blijft of niet. Er zijn bijvoorbeeld ook mooie kansen om het tracé van de opengelegde Molenbeek te gebruiken om fietsers en wandelaars weg te halen van de drukke steenweg. We mikken op een duurzame toekomst voor heel het provinciaal domein van Huizingen. Het openleggen van de Molenbeek heeft heel dat denk- en overlegproces in beweging gebracht.’

Een open Molenbeek en fietsen en wandelen door het provinciaal domein mogelijk maken, waren twee elementen uit het landinrichtingsplan. Indertijd was daar weinig animo voor. Is die ingesteldheid veranderd? ‘Nog niet bij iedereen, maar met het openleggen van de Molenbeek en de opmaak van een masterplan begint het wel te dagen dat je de vallei en de waterhuishouding in een ruimere context moet bekijken. We denken na over een openbaar park, maar we willen ook de link leggen met het hogergelegen Hanenbos, waarmee we strategisch heel interessante verbindingen kunnen maken. De fiets- en wandelwegen in het bovengedeelte zijn nu vanuit het domein niet bereikbaar omdat het omheind is. Daar liggen kansen voor betere verbindingen voor wandelaars, mountainbikers en fietsers.’

Groter aanbod

‘Toeristisch-recreatief zouden we moeten kunnen evolueren naar een groter toeristisch aanbod en samenwerking zoeken met bijvoorbeeld Gaasbeek, Coloma, het Chinees paviljoen en zelfs de Nationale Plantentuin in Meise. In het kader van een Europees project kreeg het kasteeldomein 165.656 euro als modelsite die de erfgoedbeleving versterkt. Dat ligt in lijn met de ambitie om kastelen en landgoederen duurzaam toeristisch te ontwikkelen. We moeten een visie durven te bedenken die verder gaat dan alleen wat wij aanbieden, maar die ook verbanden legt met de ruimere streek, streekproducten, enzovoort.’

De werken aan de Molenbeek moeten in de loop van 2027 zijn afgerond. Ze kosten zowat 2,4 miljoen euro en de Vlaamse Landmaatschappij en Vlaanderen doen een duit in het zakje. Tijdens de werkzaamheden blijft het domein toegankelijk.

Luc Vander Elst

Alles begint met een goed verhaal.



Kom je RandKrant halen in GC de Moelie!

Ontvang de volgende editie

KAASKRABBER is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Muse en vzw ‘de Rand’. Kaaskrabber komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. **REDACTIERAAD** Gudrun Dewilde, Joke Dondeyne, André Lerminiaux, Mikoyan Lamonte, Roel Leemans, Lore De Pauw, Paul Smets **VORMGEVING** jan@jeudeboels.be **FOTOGRAFIE** Tine De Wilde **DRUK** Drukkerij Van der Poorten

EINDREDACTIE Birgit Van Asch, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, birgit.vanasch@derand.be **HOOFDREDACTIE** Geert Selleslach, geert.selleslach@derand.be **REDACTIEADRES** GC de Muse, Kuikenstraat 4, 1620 Drogenbos, info@demuse.be, www.demuse.be **VERANTWOORDELIJKE UITGEVER** Jo Van Vaerenbergh, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel ARCHIEF Je vindt deze editie en het volledige archief van kaaskrabber op de website www.demuse.be

FSC www.fsc.org MIX Papier | Ondersteunt verantwoord boosbeheer FSC® C105085

Tefik Metaj

‘Als je je aanpast en de dingen aanpakt, krijg je kansen’

Tefik Metaj (48) werd geboren in Mallakastër, Albanië. Hij groeide op onder het communistische regime, trok als jonge man naar Griekenland en bouwde uiteindelijk een nieuw leven op in Drogenbos. Vandaag werkt hij als kok in een Brusselse brasserie.



‘Ik had een mooie jeugd in Albanië. Mijn vader was onderwijzer, mijn moeder chemicus. Ze hadden een degelijk inkomen, waardoor we comfortabel konden leven. Maar ik groeide op tijdens het communistische regime, toen Albanië volledig afgesloten was van de buitenwereld. Alles was aan regels onderworpen. De huizen, de grond, het fruit, de kippen: alles was van de staat. Er was censuur op films en muziek. Mannen mochten geen lang haar hebben of smalle broekspijpen dragen. Naar de kerk of moskee gaan en religieuze feesten vieren, was verboden.’

‘Tegelijk had iedereen wel werk en was er veel veiligheid. Mijn familie woonde ook dicht bij elkaar en we vormden een hechte gemeenschap. Maar toen het communistische regime in 1992 viel, veranderde alles in één klap. Er heerste chaos en mensen trokken weg. Ook economisch was het een bijzonder moeilijke periode.’

Zeven dagen en zeven nachten

‘Ik besloot om na de middelbare school mijn geluk in Griekenland te beproeven, waar een paar neven woonden. De eerste keer trok ik met een groepje te voet door de bergen. Zeven dagen en zeven nachten waren we onderweg. Ik ontdekte een compleet andere wereld: auto’s, een overvloed aan eten en mensen met allerlei achtergronden. Ik werkte waar ik kon, tot de politie me oppakte en terugstuurde naar Albanië. Maar ik gaf niet op. Bij een tweede poging geraakte ik achter in een pick-up tot in Athene en uiteindelijk bij mijn neven.’

‘Dat was een mooie tijd. We deden allerlei werk om geld te verdienen: olijven plukken, in de bouw werken, noem maar op. We waren jong en maakten ons niet te veel zorgen. Ik ben verliefd geworden op Griekenland: het klimaat, de zee, de natuur en de mentaliteit.’

Kansen voor talent

‘In 2009 besloot ik naar België te trekken en bij mijn broer in Drogenbos te wonen. België was niet helemaal wat ik me had voorgesteld. Ik verwachtte een harmonieus, rustig landje, maar moest wennen aan de diversiteit, het klimaat met veel grijze dagen en de meer gejaagde en individualistische levensstijl. Bovendien begon ik weer van nul. Zonder geldige papieren was het moeilijk om werk te vinden. Toen ik in 2017 eindelijk mijn papieren kreeg, werd alles een stuk eenvoudiger.’

‘Wat ik hier waardeer, is dat er regels zijn waar mensen zich aan houden. Je wordt ook niet zomaar op je afkomst beoordeeld. Als je talent hebt en bereid bent ervoor te gaan, krijg je kansen. Daarom word ik verdrietig van het recente straatgeweld. Dat is bijzonder betreurenswaardig. Je kunt hier echt iets opbouwen als je je aanpast, initiatief neemt en respect toont.’

Leven in Drogenbos, koken in Brussel

‘Mijn vrouw is ook Albanese. We trouwden in 2012 en ze volgde me naar België. We hebben samen twee prachtige dochters. Na een periode in Ukkel kochten we een huis in Drogenbos. We wonen hier graag: het is een rustige buurt met vriendelijke buren en behulpzame gemeentediensten. Bovendien is Brussel vlakbij. Mijn dochters gaan graag naar de feesten in Drogenbos en volgen vakantiekampjes in FeliX Art & Eco Museum. Zelf ga ik regelmatig lopen in het park Frankveld.’

‘Ik werk als kok in een brasserie in het centrum van Brussel. Ik volgde nooit een koksopleiding, maar leerde het vak in de praktijk van goede leermeesters. We serveren een internationale kaart en ook het personeel komt uit alle hoeken van de wereld. Dat maakt het zo boeiend.’
‘Wat ik belangrijk vind, is dat we elkaar en elkaars overtuigingen en vrijheden respecteren. Dat respect moet natuurlijk wel van twee kanten komen. Ik heb zelf ervaren hoe moeilijk een nieuwe start kan zijn. Maar als je bereid bent ervoor te gaan, zijn er echt kansen. Dat mogen we nooit vergeten.’

Tine De Wilde